

REFLEXIONS DAVANT LA CRISI ECONÒMICA

Tothom parla de crisi econòmica. És la preocupació principal de milions de persones que veuen que per arribar a final de mes i guanyar el mateix tenen que treballar més hores cada dia. Moltes d'aquestes persones, a més, veuen perillar el seu lloc de treball i contempen, amb molta preocupació, que les úniques mesures que s'adopten davant la crisi actual són plans de rescat adreçats als bancs o cimeres internacionals per reformar el sistema financer. És una crisi que qualifiquen com a global. Però, es pot fer alguna cosa a nivell local o comarcal? L'administració més propera als ciutadans, pot oferir-los respostes a la crisi?

Crec que és urgent i necessari que, tots plegats, pensem més en plans de rescat de les petites i mitjanes empreses, en millorar el suport a les famílies i als autònoms, perquè han estat i són els principals creadors de riquesa i els impulsors de l'activitat econòmica del nostre país.

El món polític, a tot nivell, té que donar exemple d'austeritat. La congelació dels sous dels polítics i la reducció de les despeses ha de servir per dotar de més recursos totes les accions de govern que afectin les famílies, l'aplicació efectiva de la llei de la dependència, les partides de serveis socials.

Ara, des dels governs espanyol i català, ja reconeixen que l'economia tocarà fons al llarg de l'any vinent i que viurem moments difícils.

Des del món local, no podem renunciar a exigir un millor finançament de les administracions locals per fer front a aquesta situació econòmica tant delicada.

Reduir les despeses corrents de les corporacions locals i comarcals i de tots els organismes que en depenen, és una exigència fonamental a l'hora d'elaborar els pressupostos de l'any vinent. Coherents amb el context econòmic tots ens hem d'apretar el cinturó.

Però, al nostre territori, no podem renunciar a la millora en la creació de serveis, a les infraestructures moltes vegades anunciades però lentament executades, i a que els pressupostos estatal i català no ens tornin a deixar a la cua amb les promeses incomplertes.

Ja n'hi ha prou de declaracions d'intencions, d'anuncis de plans i projectes irrealistes i irrealitzables. És l'hora de treballar intensament per resoldre els problemes i aportar solucions efectives, pensant en les persones.

Em reitero en una reflexió que fa uns dies afegia al meu bloc: una crisi econòmica implica sofriment i dramatisme per a moltes persones, i a més, crec que ens trobem davant d'una crisi molt més greu del que les institucions oficials ens diuen. Amb tot, m'agrada veure el costat positiu de les coses i penso que serem capaços d'aprofitar aquesta crisi per redefinir els pilars del nostre país, plantant així les bases d'una Catalunya més rica, justa i competitiva.

Ara més que mai, i per aconseguir que la crisi sigui també una oportunitat de present i de futur, necessitem esforç, il·lusió, i un cert optimisme realista. Si més no, en l'àmbit de les meves competències dins l'administració comarcal i local, seguiré treballant dia a dia per oferir uns millors serveis socials i per afavorir l'economia dels més dèbils.

I, més concretament i a curt termini, continuarem treballant, entre altres aspectes, per l'alliberament dels peatges de l'autopista AP-7 mentre durin les obres de la circumval·lació de l'Aldea, per la preservació del delta de l'Ebre, per les energies renovables, per afavorir la implantació d'activitats industrials a la comarca, per l'anell viari del Delta, o perquè les necessitats de la gent dependent estiguin ben cobertes i que l'aplicació de la llei de la dependència aconseguixi els seus objectius

Andreu Martí i García
President del Consell Comarcal del Baix Ebre